

РАТКО ВУЛАНОВИЋ

Камен, дрво, папир

RATKO VULANOVIĆ

Stone, Wood, Paper

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
72x30x30cm

РАТКО ВУЛАНОВИЋ

Камен, дрво, папир

RATKO VULANOVIĆ

Stone, Wood, Paper

Београд
Октобар-новембар 2022.

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
63x30x30cm

Олга Јеврић

ДИЈАЛОГ СА КАМЕНОМ¹

Ратко Вулановић се појављује у нашој савременој уметности као изузетна личност по својој посвећености камену као материјалу и камену као бићу мајдана.

У свом раном делу Ратко Вулановић обликује апстрактне форме асоцијативно повезане са људском фигуром. Беспрекорно обрађене, чисте површине сведоче о врхунски савладаном занату у функцији лирског бића освојеног облика у камену. Појављују се, често, и сложене јединице у којима су елементи мајсторски уклопљени у дате целине.

Током времена, Вулановић остварује мноштво сфероидних облика као посебних елемената, као и геометризованих плочица, често са утиснутим симболима беспрекорно занатски решених, такође и шуму зашиљених блокова, чистих, оштрих обриси, које излучује на тле без одређеног реда, који делују као хаос пре стварања света. Ова лавина камених елемената афирмише супериорну моћ овладавања формом у камену као материјалу.

Дијалог са каменом као бићем каменолома навео је Вулановића да преноси огромне блокове (дужине до 7 метара) и громаде нађене у простору и изгради Мегалополис у оквиру урбаних средина (Будва, Никшић, Ада Циганлија) као узбудљив просторни догађај у коме се човек судара са каменим блоковима, креће по новонасталим трговима и могућим пролазима. У таквим просторима брише се време, остварује додир са исконом.

Овако настали камени град – подухват, представља јединствен творачки чин, не само код нас, већ и у свету. Овај демијурски подвиг успоставља примордијалну релацију човека и камена којим се брише сваки осећај садашњости и остварује доживљај вечности.

¹ Желидраг Никчевић и Слободан Машић, *Ратко Вулановић*, монографија, Београд: Штампар Макарије, 2015.

Миодраг Б. Протић

ЕКСПЛОЗИЈА ОБЛИКА У ПРОСТОРУ²

Појављујући се последњих година на низу изложби (10 плус) Ратко Вулановић (1941) скренуо је на себе пажњу као на скулптора одређене уметничке индивидуалности-осећања и начина обликовања.

Посети ли се његов атеље, одмах ће пасти у очи да је реч о уметнику који велики рад прожима концептом, чије је обликовање наглашена синтеза физичког и духовног рада. Реч је о активизму који је, истина, по природи ствари вечита реалност скулпторског атељеа, о раду често грубим и тешким али којим више не управља канон већ један финији рад маште и практичне градитељске интелигенције. То се открива анализом како покретом и понашањем уметника при раду, тако самога дела који настаје испод његове руке. У борби са материјалом, сивкасто белим мермером, Вулановић испољава сталну црту свога позива: усредсређивање на онај епохални сусрет идеје, оруђа и материјала, на њихов функционални склад који не допушта да споља унета идеја изврши насиље над материјалом и, обрнуто, да третман материјала обесмисли саму идеју.

Тај традиционални градитељски став Ратка Вулановића у функцији је друге, битне, такође традиционалне тежње за пуноћом и складом. Вулановић настоји да маштовито помири структуру пластичних феномена са могућом структуром и грађом органских облика, умекшавајући концептуалну строгост наговештеним сећањима на основне облике из репертоара природе. Масе лопти и полулопти спојене су са масама паралелопипеда и коцки – меко, уз преливе и благост, без оштрог сукоба и арбитражних предела. Урезани линеарни знак је продужетак и завршни акценат жеље да се значење појача и одреди.

Тај концепт пуноће редукован на склад неколико основних формалних квалитета и односа има вид плодотворног разрешења и синтезе неколико основних супротности. Такође и вид равнотеже двеју супротних енергија – једне која полази из језгра његове скулптуре, изнутра, под чијим дејством се остварује експанзија облика у простору, и друге која долази из простог рада, да форму ограничи, учини густом и сабијеном. Обе енергије се, међутим, сусрећу и мире у складу и чистоти ритма, маса, обриса.

У знаку такве, личне формуле старе носталгије ка пуноћи, складу, органском и духовном тоталитету, и при томе ка конзистенцији и јединству – Вулановићева скулптура егзистира у реалном и духовном простору као све у једном. Ма колико једноставна, она нуди сложене визуелне и тактилне сензације – кретање светлости по самосталној артикулисаног површини, а тиме и времена које мери као пешчани сат, изазивајући наше око и дух, контемплацију.

Појављујући се час сама, час као елеменат дате или могуће сложене целине, система и агрегације, Вулановићева скулптура нам концептом потпуности у једноставном, сажетом, органском, тим јединством технике, материјала и облика, разноврсношћу постигнутом варирањем једноставног, основног – пружа све битне особине створеног а не подражаваног пластичног облика који за то из физичког лако прелази у естетски предмет, и из естетског предмета у уметничко дело – омогућавајући и тражећи додир с нама, комуникацију.

Трагови / Traces
1972, камен / stone
h 24-30cm

² Желидраг Никчевић и Слободан Машић, *Ратко Вулановић*, монографија, Београд: Штампар Макарије, 2015.

Коста Богдановић

РАТКО ВУЛАНОВИЋ³

Примамљива самодовољност сечењем савршено обрађених квадрара мермера, још у каменолому потиरे идеју о наговештају представе у каменој маси. У оваквим случајевима вајарском делу приложена је неизвесност беле површине платна пре почетка сликања.

Зато је почетна фаза у овим скулптурама усмерена мишљу о нарушавању већ оформљених физичких дата камене градивности, којом ништа за почетак није наслућено, чиме је вајар стављен у најмање три дилеме:

1. Да се овако лепи блокови прихвате као готова скулптура.
2. Да послуже као материјал из кога ће поникнути већ припремљена препознатљивост и
3. Да се сачувају њихове димензионалне компоненте у којима ће се мањим интервенцијама створити скулпторски догађај.

Вулановић је прихватио ово последње. Рађавање затечених површина – засецањем, пронађен је континуитет идеје о очуваности бившег каменог блока а истовремено успостављен је систем варијација тихог клизања – тектонике пронађеним сегментима. Организација третмана скулпторске масе и површина, прогнала је пројекцију и формализам (наметнути самим блоком камена) као циљ по себи, управо тиме што су елементи ове скулптуре из хомогене масе, заживели осећањем дејства ендо-егзогених фактора, чији се временски континуитет таквог процеса намеће као дејство сила изразитом спорашћу, али упорношћу. Зауоставни тренутак појединих детаља у скулптури, претвара компоненту времена њиховог рађања и уодношавања у квалитет својеврсне тишине, која је након размрдавања унутар масе остала довољно хомогена у очувању нарушеног интегритета физичности мермера.

Такво удаљавање и враћање блоку може се пратити у два важна смера:

1. Засецањем површине на пронађеним одстојањима волумена, сугерисано је расцветаване коцкастих детаља, чији су ненаметљиво клизећи односи заустављени у луцидном тренутку спасавања комадања масе. Заустављени покрет детаља приближно оног типа оживљавања волумена како га је својевремено наговестио Фриц Вотруба, а у чему му је био неопходан антропоморфни импулс, Вулановићеву тектонику ситуира управо укидањем асоцијација поводом засецања у блоку мермера.

2. Неке скулптуре претрпеле су местимично интервенцију у дубини камена, да би огољавање шире зоне начинило места брижно однегованом, осамљеном детаљу, чији су резони налажења привилегије за егистенцију дошли попут права на живот цвета у пукотини камена, након могућности да ту уопште поникне.

Рођен је догађај, чији процеси настанка бацају у заборав облик камена из кога је постао, нерађени делови блока мермера прелазе у бдење одмилованих детаља.

Без назива / Untitled

1972, камен / stone

15x12x18cm, 21x7x14cm, 14x8x12cm, 18x11x14cm, 22x11x15cm

³ Коста Богдановић, Ратко Вулановић, Београд: Школа за индустријско обликовање, 1973.

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
63x30x24cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
64x30x30cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
61x31x20cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
31x30x21cm

Монах / Monk
1967, камен / stone
70x20x15cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
74x14x15cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
50x25x20cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
34x19x18cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
30x30x24cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
31x32x30cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
23x30x26cm

Трагови / Traces
1972, камен / stone
30x19x14cm, 30x12x21cm, 30x15x15cm, 30x15x15cm

Трагови / Traces
1972, камен / stone
h 17cm

Трагови / Traces
1972, камен / stone
h 17cm

Трагови / Traces
1972, камен / stone
h 13-16cm

Пуж / Snail
2010, камен / stone
h35cm r225cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
17x16x19cm

Трагови / Traces
1972, камен / stone
h 7-30cm

Без назива / Untitled
1972, камен / stone
44x19x12cm

Шлем и глава / Helmet and Head
1991-93, дрво / wood
60x24x30cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
28x28x27cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
30x27x25cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
50x55x26cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
54x44x45cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
35x32x26cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
49x35x15cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
92x22x19cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
35x33x20cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
42x53x12cm

Без назива / Untitled
1991-93, дрво / wood
51x36x26cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

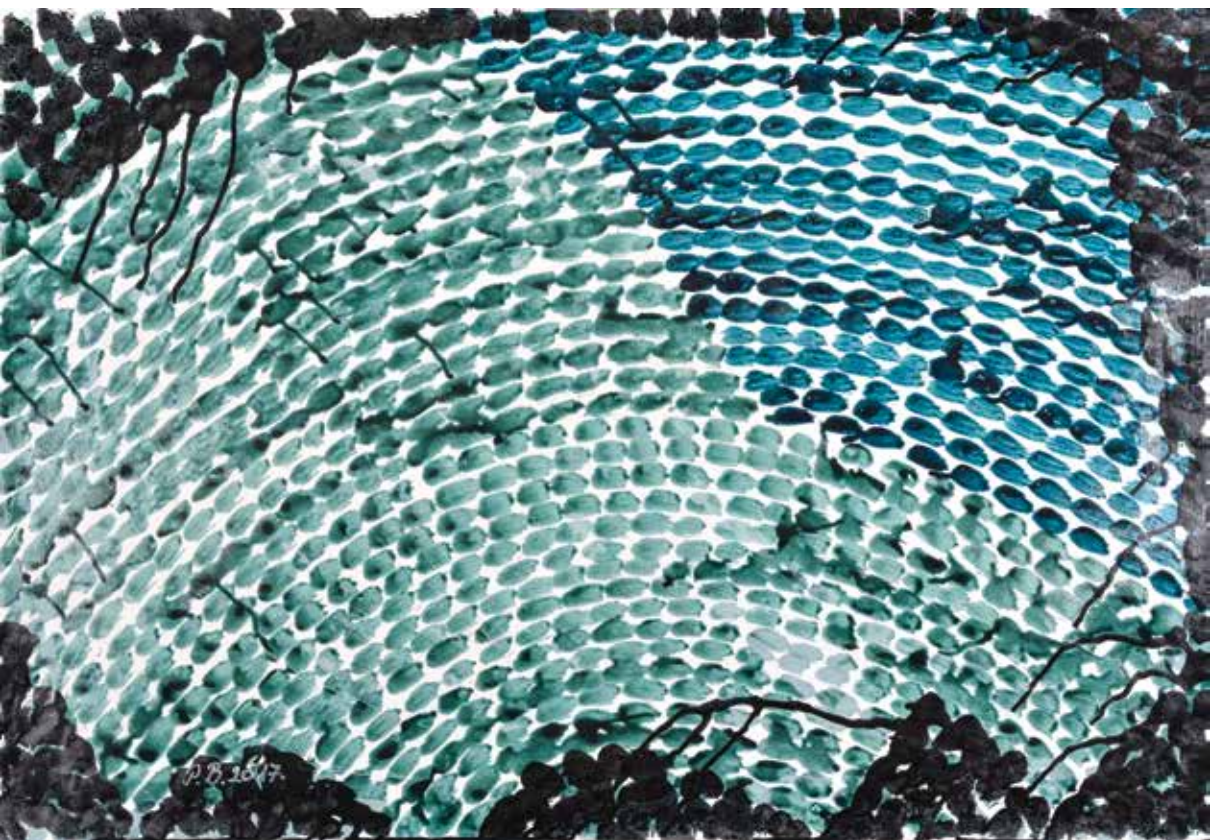
Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Камени град / Stone City
2017, акрил на папиру / acrylic on paper
70x100cm

Камени град / Stone City
2022, акрил на папиру / acrylic on paper
40x40cm

Камени град / Stone City
2022, акрил на папиру / acrylic on paper
40x40cm

Камени град / Stone City
2022, акрил на папиру / acrylic on paper
40x40cm

Камени град / Stone City
2022, акрил на папиру / acrylic on paper
40x40cm

Камени град / Stone City
2022, акрил на папиру / acrylic on paper
40x40cm

Olga Jevrić

DIALOGUE WITH A STONE¹

Ratko Vulcanović represents an exceptional figure in our contemporary art due to his commitment to stone as material and stone as a creature of the quarries.

In his early work Ratko Vulcanović created abstract forms associative of human figures. Flawlessly polished, clean surfaces show his supremely mastered skill in the function of the lyrical being of the shape imposed on stone. Complex units also appear quite frequently, in which individual elements are masterfully incorporated into the whole.

With time, Vulcanović created a large number of spherical forms as special elements, as well as geometrized plates, frequently with symbols imbedded with perfect skillfulness, forests of spiked blocks with sharp, clean outlines, that he puts up on the ground without particular order, so that they resemble chaos rather than the creation of the world. This myriad of stone elements affirms his superior power of mastering stone as a material.

The dialogue with stone as a living being of the quarry made Vulcanović transport huge blocks (up to 7 meters long) and stone masses found in the open, and build MEGALOPOLISES within urban areas (Budva, Nikšić, Ada Ciganlija) as exciting spatial events in which humans clash with stone blocks, move around the newly founded trails and find potential passages. In such spaces time is being erased and a touch with time immemorial is being established.

The stone city erected in this way represents a unique creative act, not only in our region, but in the world. This demiurge success restores the primordial relation between human and stone that takes away all feelings of the present and conjures up a perception of eternity.

¹ Želidrag Nikčević i Slobodan Mašić, *Ratko Vulcanović*, monografija, Beograd: Štampar Makarije, 2015

Miodrag B. Protić

EXPLOSION OF FORMS IN (OPEN) SPACE²

Coming in sight within the period of last several years, in the series of exhibitions, (eg. Group 10 plus), Ratko Vulcanović (1941) has drawn upon itself attention, as the sculptor of definite artistic individuality-showing peculiar feeling and ability to create forms.

Visiting his studio, one is immediately aware of the striking fact, that he is an artist who imbues immense work with the concept emphasised on the synthesis of manual and spiritual work. True, this is a kind of activism, which is, naturally, always, the reality of the artist's studio, and this is a kind of work, frequently hard and rude, which is not governed by the canon, but with some more subtle mechanism of imagination and practical, builder's intelligence. This is discovered by the analysis of movements and behaviors of the artist in the working process, and also by analysis of the results originating from his handwork. In the struggle with material, the withe-greyish marble, Vulcanović expresses the constant feature of his vocation: the concentration upon that epochal meeting of the idea and the tool, and material, to their functional unity which does not permit the violence of some external idea upon the material, and on the contrary, does not allow the reduction to the absurdity of basic idea by mere treatment of the material.

This traditionally builder's attitude of Ratko Vulcanović has the function of another one, also traditional tendency towards the fullness and harmony. Vulcanović tends to ballance, imaginatively, the structure of plastic phenomenos with the possible structure and material of the organic forms, by softening the conceptual rigidity with announced remembrances of the basic elements from nature's realm. Masses of balls and semi-balls are connected with the masses of parallelepipedons and cubes, softly, with nuances and mildness, without hard conflicts and arbitrary cross-sections. Carved linear sign is the extended and final accent done with wish in order to strengthen and define the meaning.

This concept of fullness, reduced to the harmony of some basic formal qualities and relations has the prominence of the fertilized release and synthesis of some basic contradictions. It has, too, the prospects of two opposite energies, being ballanced. One is starting from the inner side of his sculpture, from the nucleus, and the expansion of the forms in space is released by its activity. Another one is coming

² Želidrag Nikčević i Slobodan Mašić, *Ratko Vulcanović*, monografija, Beograd: Štampar Makarije, 2015

from outer space and has the function to limit the form, and make it more tense and compressive. Nevertheless, both energies are encountered and reconciled to the harmony of pure rhythms, masses and outlines.

Vulanović's sculpture exists in the real and spiritual space like all-in-one, in the sign of such, personal formula of old nostalgia towards the fullness, harmony, organic and spiritual unity, and about this towards consistency and unity. Although simple, his sculpture offers complex visual and tactile sensations-movement of light after softly articulated surface, and by this records the passing by of time like sandglass, provoking our eye and mind, and contemplation.

Appearing now and then alone, or like element of given or possibly arranged environment, the system and agglomeration, Vulanović's sculpture offers us with the concept of the fullness, in the simple, condensed, organic unity of materials and forms, by the heterogeneous quality attained by the variations of the primary, and simple-offers all essential features of the created plastical form, not the form imitated, which for this reason easily passes from the physical to the aesthetic object, and from the aesthetic object to the art work, enabling and seeking for the touch and communication with us.

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Kosta Bogdanović

RATKO VULANOVIĆ

The tempting self-sufficiency of cutting perfectly processed blocks of marble while still in the quarry counters the idea of a possible hint of an image in the stone mass. In such cases, the sculptural work has the uncertainty of the white canvas before the process of painting begins.

Thus, the initial phase of these sculptures is focused on the idea of disrupting the already formed physical data of the stone construction, where nothing is hinted at the beginning, placing the sculptor in at least three dilemmas:

1. To accept such beautiful blocks as finished sculpture.
2. To use the blocks as material from which the already prepared recognizability will emerge and
3. To preserve their dimensional components in which a sculpture will be created by smaller interventions.

Vulanović accepted the latter. By inflicting wounds, making cuts in the already existing surfaces, he achieves the continuity of the idea of preserving the former stone block while simultaneously establishing a system of silent sliding variations - tectonics of original segments. The organization of treatment of the sculptural mass and the surfaces has banished projection and formalism (imposed by the block of stone itself) as a goal in itself, precisely because the elements of this sculpture, made from a homogeneous mass, are brought to life by the effect of endo-exogenous factors, whose temporal continuity is imposed as the effect of forces with extreme slowness but persistence. The halted moment of individual details in the sculpture transforms the time component of their origin and integration into the quality of a kind of silence, which, after being disrupted within the mass, remained homogeneous enough to preserve the broken integrity of the marble's physicality.

Such distancing from and return to the block can be followed by two important tendencies:

1. Incising the surface of the stone at the located intervals of the volume, suggested by the flowering of cubic details, whose unobtrusively sliding relationships are halted in the lucid moment of preserving the fragmentation of the mass. The halted movement of details, similar to the type of liveliness of

3 Kosta Bogdanović, *Ratko Vulanović*, Beograd: Škola za industrijsko oblikovanje, 1973.

volume as once hinted by Fritz Wotruba, which needed an anthropomorphic impulse, precisely positions Vulanović's tectonics by abolishing associations resulting from the incisions made in a block of marble.

2. Some sculptures underwent an occasional intervention into the depth of the stone, so the exposure of a wider zone would make room for a carefully cultivated, solitary detail, whose reasons for the privilege of existence were the same as those of a flower existing in a crack of a stone.

An happening is born, whose processes of creation throw into oblivion the form of the stone from which it was made, the parts of the block of marble which have not been processed pass into the vigil of caressed details.

Камени град / Stone City
1993-94, акрилик на папиру / acrylic on paper
63x84cm

Биографија

Ратко Вулановић је рођен у селу Лаз код Никшића, 16. маја 1941. године. Осмогодишњу школу завршио је у Никшићу. Године 1959. уписује Уметничку школу у Херцег Новом, коју напушта 1963. да би уписао Академију ликовних уметности у Београду, где и дипломира 1968. године. Постдипломске студије завршава 1971. године. Још као студент почиње да излаже на важнијим изложбама у Југославији, а 1965. добија прву награду за скулптуру на конкурсима Савеза омладине Југославије. По завршетку студија добија статус слободног уметника.

Члан УЛУС-а постаје 1969. године, а 1972. добија стипендију из фонда Моша Пијаде, након чега одлази у Грчку где борави извесно време.

Године 1973. налази се у вајарској колонији Бели Венчац, Аранђеловац. Тамо настају скулптуре малог формата, касније излагане у Београду, Љубљани, Ријеци, Титограду, Зрењанину, Суботици... На Венчацу ради од 1977. до 1985. године. У колонији Комбината алуминијума Титоград борави 1987. године, након чега, 1988. године, као резултат тога рада настаје комплекс скулптура "Велики предео" за који добија Политикину награду.

Године 1990. борави у Радаљу код Зворника где настају скулптуре великих димензија од гранита. Оне се и данас налазе у Јаловику, Шапцу, Панчеву. У Никшић долази 1992. где започиње свој Камени град. Сликарством се бави интензивно од 1993. године. Године 1986. добија статус истакнутог уметника града Београда.

Награде и признања:

- 1965. Прва награда за скулптуру на изложби награђених и одабраних радова ЦК СОЈ;
- 1971. Награда из фонда Сретена Стојановића;
- 1971. Специјално признање на Другој изложби југословенског портрета у Тузли;
- 1982. Награда Београдске заједнице културе за самосталну изложбу у Галерији Културног центра;
- 1983. Награда Простор;
- 1985. Награда „Ристо Стијовић“ на Југословенској изложби у Титограду;
- 1987. Награда на изложби југословенске скулптуре у Панчеву;
- 1988. Политикина награда за ансамбл скулптура у алуминијуму „Велики предео“, у Београду;
- 1997. Награда „Матија Бан“ за изложбу скулптура Капије Београда на Ади Циганлији;
- 2013. Орден Светог деспота Стефана, за изузетан допринос из области уметности и рад на изградњи подгоричког Саборног храма Христовог Васкрсења.

Biography

Ratko Vulanović was born in the village of Laz near Nikšić, on 16 May 1941. He went to primary school in Nikšić, and in 1959 enrolled in the Art School in Herceg Novi. However, in 1963 he left this school in order to study at the Academy of Visual Arts in Belgrade, where he graduated in 1968. He completed his post-graduate studies in 1971. Vulanović's participation in major exhibitions throughout Yugoslavia began while he was still studying, and in 1965 he won the first prize for sculpture at a competition organized by the Youth Organization of Yugoslavia. After graduation he chose the status of a free artist.

Vulanovic became a member of the Artists' Association of Serbia in 1969, and in 1972 he was granted a scholarship by the Mosa Pijade Fund, after which he leaves for Greece where he lived for a while.

In 1973 he participated in the sculptors' colony Beli Vencac, near Arandjelovac. It is there that he created small format sculptures that were later exhibited in Belgrade, Ljubljana, Rijeka, Titograd (the former name for Podgorica), Zrenjanin, Subotica, etc. He worked at Venčac from 1977 to 1985. The next participation in a colony was in 1987, organized by the Aluminum Plant Titograd. The result of his work in this colony is the complex of sculptures 'The Great Landscape' which won him the daily newspaper Politika prize.

In 1990 he worked in Radalj near Zvornik, where he created granite sculptures of large dimensions. They are still standing in Jalovik, Šabac, Pančevo. Vulanović came to Nikšić in 1992 and started working on a complex of sculptures titled 'The Stone City'. Since 1993 he has also been actively engaged in painting. In 1986 he got the status of an exceptional artist of the city of Belgrade.

Awards

- 1965 First award for sculpture at the exhibition of works awarded and selected by CKSOJ;
- 1971 Award from the Sreten Stojanović Fund;
- 1971 Special award at the Second Exhibition of Yugoslav Portrait in Tuzla;
- 1982 Award of the Belgrade Cultural Community for the solo exhibition in the Gallery of the Cultural Centre;
- 1983 Award - Space;
- 1985 Risto Stijović Award at the Yugoslav exhibition in Titograd;
- 1987 Award at the exhibition of Yugoslav sculpture in Pančevo;
- 1988 "Politika Award" for the assemblage of sculptures made of aluminum "The Great Landscape" in Belgrade;
- 1997 "Matija Ban" Award for the exhibition of sculptures "The Gates of Belgrade" on Ada Ciganlija;
- 2013 Medal of St. Despot Stefan, for outstanding contribution to art and for work on the church of Christ's Resurrection in Podgorica.

Издавач

Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
е-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

За издавача

Драган Стојадиновић

Стручни савет

Јеша Денегри
Данијела Пурешевић

Организација и продукција

Бојан Муждека

Текст

Олга Јеврић
Миодраг Б. Протић
Коста Богдановић

Лектура

Миладиновић Марина

Превод

Ванда Перовић

Фотографије

Милан Краљ

Прелом

Жолт Ковач

Штампа

Алта Нова, Београд

Тираж

300

Publisher

Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher

Dragan Stojadinović

Gallery Council

Ješa Denegri
Danijela Purešević

Organization and Production

Bojan Muždeka

Text

Olga Jevrić
Miodrag B. Protić
Kosta Bogdanović

Proofreading

Miladinović Marina

Translation

Vanda Perović

Photography

Milan Kralj

Layout

Žolt Kovač

Printed by

Alta Nova, Belgrade

Circulation

300

Захваљујемо се породицама Протић и Богдановић на уступљеним текстовима.
Special thanks to family Protic and Bogdanovic for text materials.

CIP - каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1:929 Вулановић Р.(083.824)
73/75(497.11)"19/20"(083.824)

ВУЛАНОВИЋ, Ратко, 1941-

Ратко Вулановић : Камен, дрво, папир : Галерија Б2, октобар-новембар 2022. / [текст Олга Јеврић, Миодраг Б. Протић, Коста Богдановић] ; [превод Ванда Перовић] ; [фотографије Милан Краљ] = Ratko Vulanović : Stone, wood, paper / [text Olga Jevrić, Miodrag B. Protić, Kosta Bogdanović] ; [translation Vanda Perović] ; [photography Milan Kralj]. - Београд : Галерија Б2 = Belgrade : Gallery B2, 2022 (Београд : Алта Нова = Belgrade : Alta Nova). - 44 стр. : репродукције ; 24 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300. - Биографија [Р. Вулановића] : стр. 43. - Напомене и библиографске референце уз текст

ISBN 978-86-6054-025-8

а) Вулановић, Ратко (1941-) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 76294665

Пријатељи пројекта

C'EST MOI
art jewellery

PAVILION
BELGRADE

ГАЛЕРИЈА Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs